

Западни званичници месецима су нас уверавали да неће Србији постављати признавање Косова као услов за даље евроатлантске интеграције. Тај став нарочито често био је понављан након посете Џозефа Бајдена, који је после разговора са Борисом Тадићем 20. маја изјавио да САД не очекују од Београда да прихвати независност Косова [\[1\]](#). Од тада су бројни државници из Европе и региона понављали Бајденове речи, што су највиши политички кругови наше државе, као и најутицајнији овдашњи медији, коментарисали као велику победу српске дипломатије у борби за државни интегритет и суверенитет.

Како је почела јесен, међутим, прича је унеколико промењена, што се најјасније види у годишњем извештају Европске комисије. Као једна од основних потешкоћа на путу наше земље као ЕУ, у том извештају наведено је – нерешено питање граница. У оквиру тог питања, набраја се да Србија има граничне спорове са Хрватском и Босном и Херцеговином, што је само наговештај правих проблема. Јер, спорови Београда са Загребом и Сарајевом нису толико велики и компликовани да би их апострофирала Европска комисија. Пре ће бити да их ЕК користи како би скренула пажњу на ширу тему српских граница, које су проблематичне управо због Космета, чију су независност признале 22 чланице Европске уније, док јој се Србија, барем декларативно, принципијелно противи.

У тексту о овој теми који је дневни лист "Политика" објавио 25. октобра, а у чијем наслову се понавља оцена Божидара Ћелића да је овај извештај Европске комисије "најбољи до сада", нигде се ни не помињу границе Србије као нешто што је ЕК разматрала [\[2\]](#). Не помиње се ни Космет, али је у пратећем дијаграму, у групу ставки које је Европска комисија истакла као замерке према Србији, наведено: "Неопходан конструктиван став у вези са Косметом".

Дневни лист "Данас" зато придаје велики значај питању граница, па о томе већ два дана заредом доноси аналитичке текстове. У првом, објављеном 25. октобра, аутори тврде да ће "питање недефинисаних граница Србије у будућности бити једно од озбиљнијих проблема за брже кретање на путу ка Европској унији" [\[3\]](#). У другом, објављеном дан касније, шведски амбасадор у Србији Кристер Брингеус открива да је Европска комисија у извештају о напретку Србије ка белом шенгену указала на "чињеницу да је систем управљања границама између Косова и Србије неопходан да би се омогућила слобода кретања, а део управљања границама је и успостављање царинске контроле"

[\[4\]](#)

Према томе, пет месеци после Бајденове посете, јасно је да Америка и Европа заиста не очекују од Србије да призна независно Косово, али зато очекују да на граници са Косовом успостави царину, као и да делове својих граница са Македонијом, Албанијом и Црном Гором препусти Косову. Када испуни све те услове, неће бити нимало битно да ли ће Београд формално прихватити независност Приштине, или неће.

Присебнији посматрачи овдашњих политичких прилика од почетка су скептични према прокламованој државној политици "И Косово и Европа", за коју су тврдили да је практично неодржива. Нико од њих, вероватно, неће бити нимало срећан што се њихове слутње потврђују већ ових дана, када и сама Европска унија јасно ставља Београду до знања да не може да аплицира за чланство у ЕУ све док су границе Србије недефинисане. А савез 27 држава, од којих 22 третирају део српске територије као независну државу, сматраће српске границе недефинисаним све док и Београд не прихвати независност Космета – нормално, не директно, него "успутним" споразумима о разграничењу са Македонијом, Црном Гором и Албанијом, односно постављање царинских пунктова на административној граници са Косовом и Метохијом.

Посебан је проблем што српска јавност није чак ни прописно обавештена о захтевима Европске комисије. Тако су се само два дневна листа озбиљно бавила питањем извештаја ЕК, а од тога се у једном питање границе са Косметом уопште и не анализира (осим у дијаграму!), док се у другом територијални интегритет Србије представља тек као један од "озбиљнијих проблема за брже кретање на путу ка Европској унији". Такви медији ничим не могу да приморају Владу да призна шта ће одлучити у избору који јој се неминовно приближава – или Косово, или Европа. Пошто чланови Владе и иначе нису склони томе да о тој, суштинској дилеми српске садашњости, кажу ишта конкретно, грађани Србије ће, по свој прилици, о томе како ће њихова власт одговорити на притиске из Брисела сазнати најпре у неком од наредних извештаја Европске комисије. Догодине, на пример.

[1] <http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/9/Srbija/62701/SAD+ne+o%C4%8Dekuju+ >

[2] <http://www.politika.rs/rubrike/Politika/Najbolji-izveshtaj-EK-o-Srbiji-dosad.sr.html>

[3] http://www.danas.rs/vesti/politika/nedefinisane_granice_pretnja_na_putu_ka_eu.56.html?news_id=175135

[4] http://www.danas.rs/vesti/politika/carina_s_kosovom_uz_beli_sengen.56.html?news_id=175147